

den endnu ikke modtagne Tjeneste, naar hun befandtes at være frugtfuld, uden at dette havde været Huusbonden bekendt, da han fæstede hende. Men det turde være meget at frygte for, at den uheldige Stilling, hvori et Fruentimmer formedelst et saadant Feiltrin kom, vilde bidrage til hendes sædelige Fordærvelse. Paa lige Maade vil det næsten ved alle Nummere i denne Paragraph findes, at de i deres almindelige Udtryk indbefatte Afskilligt, der ikke billigt burde have en for Ehyndet saa betydelig Virkning. Det erkjendes og i Motiverne (S. 38—39), at de i Paragraphen angivne Aarsager til Tjenestens Forbrydelse kunne give Anledning til Ehyndelov, om de i alle Tilfælde bør have denne Virkning, og, om ikke andre burde medtages, samt at der dog bliver Stof tilbage til Ehyndelov, hvorvidt en saadan Aarsag i det givne Tilfælde er tilstede eller ikke. Imidlertid menes det, at slige med en fast Regel forbundne Ulemper dog ere mindre betydende end de, som skyde af den Usikkerhed, der finder Sted under den nuværende mindre bestemte Lovgivning. Men, ligesom det Usikre i Sagens Udfald, efter hvad der i selve Motiverne erkjendes, ikke vilde undgaaes ved de Bestemmelser, Udkaftet indeholder, fortjener det vistnok overveiede Hensyn, at disse Bestemmelser ideligt ville føre til Følger, som ei bestaae med Ret og Billighed. Iøvrigt kunde de oven paa pegede Misligheder ikke afhjælpes ved en anden Affattning af Paragraphens enkelte Bestemmelser; man kunde vel omdanne samme saaledes, at de ikke kom til at indeholde de paaankede Haardheder, men da vilde de igjen blive alt for lidet sigende. Men rettest er det uden Ehyndelov at give Slip paa den hele Række af detaillerede Bestemmelser og lade sig nøie med nogle almindelige Regler, hvis Anvendelse maatte overlades til et billigt Skjøn. Lovgivningen er dog ideligt, ja saa godt som altid i den Nødvendighed at maatte indskrænke sig til almindelige Regler, der overlade et ikke ringe Spillerum til Domstolene eller hvem der ellers har at anvende disse Regler, i Bedømmelsen af, hvorvidt det foreliggende enkelte Tilfælde egner sig til at henføres derunder. Saafremt den, for at undgaae, eller, da dette dog vilde være aldeles unu-

ligt, for at formindste den Leilighed, dette kan give til Domme, der ikke aldeles tilfredsstillende Retfærdigheden, vilde gjøre sig det til Hovedopgave at omfatte alle Forhold i Livet ved skarpt afmaalte ubetingede Regler og lade det være et underordnet Hensyn, om disse Regler i de forekommende Tilfælde vilde være stemmende med Ret og Billighed, saa vilde det kun være at søge Betryggelse mod de mulige Feilgreb i de enkelte Tilfældes Opfattning og Bedømmelse, ved at indføre en sand Lovgivnings-Bilkaarlighed.

Med Motiverne om de Aarsager, der berettiger en Huusbond til deels at nægte det fæstede Ehyndelov, deels at stille sig ved Samme, efterat det er kommen til Tjeneste, stemmer og det om de Aarsager, der berettiger Ehyndelov til at unddrage sig Tjenesten. Om de Aarsager, der hjemle det Ret til slet ikke at gaae ind i den aftalte Tjeneste, handles i § 23, og om dem, der berettiger det til at forlade den engang tiltraadte Tjeneste, i § 48. Disse to Paragrapher staae i samme Forhold til hinanden som § 16 og § 46, idet § 23 har af de i § 48 angivne Grunde optaget nogle. Disse to Rækker have det Fælles med de to omhandlede, at de ikke ubetinget egne sig til den Virkning, der er tillagt samme. Hvad § 48 Nr. 1 angaaer, hvorefter et Ehyndelov er berettiget til uden Opstigelse at forlade sin Tjeneste, naar Huusbonden mishandler ham med Hug eller Slag, saa kan man vist Intet have derimod, dersom det Ord „mishandler“ her skal have særdeles Bægt. Men, saafremt man dertil skal henføre enhver Anvendelse af Hug og Slag paa et Ehyndelov, der efter § 30 ikke er Huus-tugt underkafstet, og det, selv om Ehyndelov ved en optirrende Afsærd dertil har givet Anledning (og man kan neppe være vis paa, hvorledes vedkommende Retter vilde fortolke Udtrykket), saa er det uden Ehyndelov for vidt drevet; og Huusbonden kunde efter § 49, der ikke udelukker Ansvar efter Forordningen af 4de Octbr. 1833 § 1, let komme til at bøde mere derfor end for et under lignende Omstændigheder en Fremmed tilføiet Slag. Det vil da og være saa meget mere paaafaldende, at Huusbonden oven i Kjøbet, naar han inden et halvt Aars Forløb fæster et andet Ehyndelov, skulde efter § 22